

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Документ за разглеждане в заседание

A6-0036/2008

12.2.2008

ДОКЛАД

относно политиката на ЕС на сътрудничество за развитие:
предизвикателство за новите държави-членки
(2077/2140(INI))

Комисия по развитие

Докладчик: Danutė Budreikaitė

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ.....	18
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ	21

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно политиката на ЕС на сътрудничество за развитие: предизвикателство за новите държави-членки
(2077/2140(INI))

Европейският парламент,

Законодателство в областта на сътрудничеството за развитие

- като взе предвид членове 177-181 от Договора за ЕО,
- като взе предвид Споразумението за партньорство между държавите от Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн, от една страна, и Европейската общност и нейните държави-членки, от друга, подписано в Котону на 23 юни 2000 г.¹ („Споразумението от Котону“), изменено със Споразумението за изменение на Споразумението за партньорство, подписано в Люксембург на 25 юни 2005 г.²,
- като взе предвид Декларацията на хилядолетието, приета от Обединените нации през 2000 г., доклада на ООН за 2005 г., озаглавен „Инвестиране в развитието“ и Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР),
- като взе предвид Парижката декларация за ефективността на помощите, приета на 2 март 2005 г.,
- като взе предвид Консенсуса от Монтерей относно финансиране за развитие от 2002 г.,
- като взе предвид съвместната декларация на Съвета и представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, на Европейския парламент и Комисията относно политиката на Европейския съюз за развитие: „Европейския консенсус“ (Европейския консенсус за развитие)³,
- като взе предвид съвместната декларация на Съвета и представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, на Европейския парламент и Комисията: „Европейския консенсус относно хуманитарната помощ“,
- като взе предвид заключенията на Съвета и на представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета относно Кодекс за поведение на ЕС относно допълняемостта и разделението на труда в областта на политиката за развитие от 15 май 2007 г.,
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Съгласуване на

¹ ОВ L 317, 15.12. 2000 г., стр. 3. Споразумение, последно изменено с Решение № 1/2006 на Съвета на министрите АКТЕ-ЕО (ОВ L 247, 9.9.2006 г., стр. 22).

² ОВ L 209, 11.8.2005 г., стр. 27.

³ ОВ С 46, 24.2.2006 г., стр. 1.

политиката за развитие: Ускоряване на напредъка към постигане на Целите на хилядолетието за развитие” (СОМ(2005)0134),

- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Ускоряване на напредъка към постигане на Целите на хилядолетието за развитие - финансиране за развитие и ефективност на помощите” (СОМ(2005)0133),
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Помощта на ЕС: повече, по-добри и по-бързи резултати” (СОМ(2006)0087) и основаните на него заключения на Съвета по общи въпроси и външни отношения от 11 април 2006 г.,
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Годишен доклад за 2006 г. относно политиката за развитие на Европейската общност и прилагане на външното подпомагане” (СОМ(2006)0326),
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1905/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. за създаване на финансов инструмент за развитие на сътрудничеството¹,
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Управление в Европейския консенсус за развитие: към хармонизиран подход в рамките на Европейския съюз” (СОМ(2006)0421),
- като взе предвид политиката на Чешката република в областта на международното сътрудничество за развитие , в това число и плана за двустранно сътрудничество за развитие от 2007 г. и документите за национална стратегия за Ангола и Замбия,
- като взе предвид политиката на Унгария в областта на международното сътрудничество за развитие,
- като взе предвид програмата на Латвия относно политиката в областта на сътрудничеството за развитие за периода от 2006 до 2010 г.,
- като взе предвид политиката на Литва в областта на сътрудничеството за развитие за периода от 2006 до 2010 г.,
- като взе предвид стратегията на Естония в областта на сътрудничеството за развитие и хуманитарната помощ за периода от 2006 до 2010 г.,
- като взе предвид стратегията на Полша в областта на сътрудничеството за развитие, публикувана през 2003 г. и полската програма за помощ от 2007 г.,
- като взе предвид националната стратегия на Румъния в областта на международното сътрудничество за развитие,
- като взе предвид средносрочната стратегия за словашката официална помощ за развитие (ОПР) за периода от 2003 до 2008 г. и националната програма на

¹ ОВ L 378, 27.12. 2006 г., стр. 41.

Словакия за официална помощ за развитие за 2006 г.,

- като взе предвид словенското сътрудничество за развитие за периода от 2002 до 2004 г.,
- като взе предвид доклада за 2007 г. на неправителствената организация Aid Watch, озаглавен „Задръжете аплодисментите! правителства на държавите-членки на ЕС рискуват да не изпълнят обещанията за помощи” на Европейската конфедерация на НПО за подпомагане и развитие (CONCORD), който включва оценка на НПО за резултатите на всяка държава-членка по отношение на официалната помощ за развитие,
- като взе предвид стратегията на ЕС за Централна Азия (стратегия за ново партньорство) за периода от 2007 до 2013 г.,
- като взе предвид „Европейския консенсус за развитие: приносът на образованието за развитие и повишаването на информираността”, стратегическа рамка, съставена от представители на институциите на ЕС, държавите-членки, гражданското общество и други заинтересовани страни, която беше представена по време на Европейските дни за развитие в Лисабон през м. ноември 2007 г.,
- като взе предвид европейския консенсус относно съобщението на НПО от 7-9 ноември 2006 г.,
- като взе предвид резолюцията на Съвета на ЕС на министрите на развитието относно образованието за развитие,
- като взе предвид декларацията от Маастрихт относно европейска стратегическа рамка за подобряване и повишаване на глобалното образование в Европа до 2015 г. (15-17 ноември 2002 г.), приета от Европейския конгрес за глобално образование, на който са представени парламентаристи, местни и регионални органи и организации на гражданското общество от държавите-членки на Съвета на Европа,
- като взе предвид процеса от Палермо от 2003 г., който беше започнат с оглед на създаването на неформален форум, в който участниците могат да обсъждат важни събития и въпроси в областта на европейската помощ за развитие, с цел неформално допълване на официалните консултационни процедури на Комисията,
- като взе предвид европейската конференция за повишаване на информираността и образование за развитие за солидарност север-юг, проведена на 19 и 20 май 2005 г. в Брюксел,
- като взе предвид Хелзинкската конференция относно европейското образование за развитие, проведена през м. юли 2006 г.,
- като взе предвид 18-месечната програма относно политиката за развитие на германското, португалското и словенското председателство на ЕС,

- като взе предвид член 49 от Договора за ЕС,
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Разширена Европа - добросъседство: нова рамка за отношенията с източните и южните ни съседи” (СОМ(2003)0104) и резолюцията на Парламента от 20 ноември 2003 г. относно разширена Европа - добросъседство: нова рамка за отношенията с източните и южните ни съседи”¹,
- като взе предвид „Сигурна Европа в по-добър свят – европейската стратегия за сигурност”, одобрена от Европейския съвет на 12 декември 2003 г. в Брюксел,
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Европейска политика на добросъседство - стратегически документ” (СОМ(2004)0373),
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Относно предложението на Комисията за планове за действие по отношение на европейската политика на добросъседство (ЕПД)” (СОМ(2004)0795),
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Европейска политика на добросъседство - препоръки за Армения, Азербайджан, Грузия, Египет и Ливан” (СОМ(2005)0072),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Съвета и Европейския парламент, озаглавено „Относно укрепване на европейската политика на добросъседство” (СОМ(2006)0726),
- като взе предвид плана за действие за южен Кавказ (Армения, Азербайджан, Грузия), приет от Комисията на 14 ноември 2006 г.,
- като взе предвид работния документ на Комисията, придружаващ гореспоменатото съобщение на Комисията, озаглавено „Относно укрепване на европейската политика на добросъседство” (SEC(2006)1504),
- като взе предвид работния документ на Комисията, приложен към съобщението на Комисията, озаглавено „Годишен доклад за 2007 г. относно политиката за развитие на Европейската общност и прилагане на външното подпомагане през 2006 г.” (SEC(2007)0840)²,
- като взе предвид докладите относно напредъка на ЕПД за Украйна (SEC(2006)1505) и Молдова (SEC(2006)1506),
- като взе предвид публикацията на Комисията от 24 ноември 2005 г., озаглавена „Европейска политика на добросъседство: година на напредък” (IP/05/1467),
- като взе предвид съобщението на члена на Комисията Ferrero-Waldner до

¹ ОВ С 87 Е, 7.4.2004 г., стр. 506.

² Приложен към съобщението на Комисията, озаглавено „Годишен доклад за 2007 г. относно политиката за развитие на Европейската общност и прилагане на външното подпомагане през 2006 г.” (СОМ(2007)0349).

колегията на Комисията, озаглавено „Изпълнение и насърчаване на европейската политика на добросъседство” (SEC(2005)1521),

- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1638/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 2006 г. за определяне на общи разпоредби относно установяване на Европейски инструмент за съседство и партньорство¹ (ЕИСП),
- като взе предвид Решение на Съвета 2006/62/ЕО от 23 януари 2006 г. относно пригодността на страните, включени в Европейската политика за добросъседство, както и на Русия, да участват в Програмата за техническа помощ и обмен на информация (ТАІЕХ)²,
- като взе предвид Решение на Съвета 2005/47/ЕО от 22 декември 2004 г. за изменение на Решение 2000/24/ЕО с цел да се вземе предвид разширяването на Европейския съюз и Европейската политика на *съседски отношения*³,
- като взе предвид доклада, озаглавен „Европейски инструмент за съседство и партньорство Беларус/Молдова/Украйна/Армения/Азербайджан/Грузия (отделно): документи за национална стратегия за периода 2007-2013 г. и национална индикативна програма за периода 2007-2010 г.”,
- като взе предвид документа за източна регионална стратегия ЕО-ЕИСП за периода 2007-2013 г., който допълва документите за национална стратегия, приети от Комисията,
- като взе предвид източната регионална индикативна програма на ЕИСП за периода 2007-2010 г., която определя по-подробно фокуса на намеса в рамките на източния регионален пакет на новия ЕИСП,
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Черноморско взаимодействие – нова инициатива за регионално сътрудничество” СОМ(2007)0160),
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Относно общия подход, който ще даде възможност на страните партньори по европейската политика на добросъседство да вземат участие в агенции на Общността и програми на Общността” (СОМ(2006)0724),
- като взе предвид различните документи на Генералната дирекция за икономически и финансови въпроси от м. юни 2006 г., озаглавени: „Европейска политика на добросъседство: икономически преглед на страните, участващи в ЕПД”,
- като взе предвид Схемата за изграждане на капацитет II (CBSII) за подпомагане на новите държави-членки и страните-кандидатки за членство в ЕС в областта на сътрудничеството за развитие, стартирана от Комисията през м. юли 2007 г.,

¹ ОВ L 310, 9.11. 2006 г., стр. 1.

² ОВ L 32, 4.2. 2006 г., стр. 80.

³ ОВ L 21, 25.1. 2005 г., стр. 9.

- като взе предвид своята резолюция от 19 януари 2006 г. относно европейската политика на добросъседство¹,
- като взе предвид споразуменията за партньорство и сътрудничество (СПС),
- като взе предвид член 45 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по развитие (А6-0036/2008),

Общи бележки

- А. като има предвид, че през 2006 г. ЕС предостави официална помощ за развитие (ОПР) в размер на 47 524 млн. евро, което представлява 57 % от ОПР в световен мащаб - цифра, която се очаква да нарасне до 78 626 млн. евро до 2010 г.,
- Б. като има предвид, че новите държави-членки са се ангажирали да постигнат цел за дял на ОПР от 0,17 % от брутният национален доход (БНД) до 2010 г. и от 0,33 % – до 2015 г., с бъдещ принос за засилване на ролята на ЕС в международното сътрудничество за развитие,
- В. като има предвид, че помощта за развитие, която предоставят новите държави-членки, е свързана както с европейската политика в областта на сътрудничеството за развитие, така и с европейската политика на добросъседство,
- Г. като има предвид, че приоритетните страни, към които е насочено сътрудничеството за развитие на новите държави-членки, са страните от Общността на независимите държави и страните от Западните Балкани, както и няколко страни от АКТЬ,
- Д. като има предвид, че институционалната рамка продължава да бъде едно от най-важните предизвикателства, пред които са изправени новите държави-членки, в областта на ефективното сътрудничество за развитие,
- Е. като има предвид, че едно от основните предизвикателства, пред които са изправени новите държави-членки, е необходимостта от засилване на междупартийната политическа и обществената подкрепа за сътрудничество за развитие, включително на подкрепата за най-слабо развитите страни на света,
- Ж. като има предвид, че информираността относно въпроси, свързани със сътрудничеството за развитие трябва допълнително да бъде подобрена в повечето държави-членки,
- З. като има предвид, че правото на държавите-членки да следват стратегии за развитие, в съответствие с националните си приоритети, е напълно законен израз на техния суверенитет и следва винаги да бъде признато и зачитано като такова,

Приоритетни страни за новите държави-членки

¹ ОВ С 287Е, 24.11. 2006 г.; стр. 312.

- И. като има предвид, че основната част от двустранната ОПР, отпускана от Естония и Латвия, е насочена към страни от Общността на независимите държави, по-специално Грузия, Молдова и Украйна, както и към Афганистан; като има предвид, че през 2005 г. разходите на Естония за ОПР са 0,08%, а на Латвия – 0,07%,
- Й. като има предвид, че основната част от двустранната ОПР, предоставяна от Литва, е насочена към Беларус, Украйна, Молдова, страните в Южен Кавказ, Афганистан (провинция Гор) и Ирак, както и към една-единствена страна от АКТБ, а именно Мавритания и че през 2005 г. разходите на Литва за ОПР са 0,06%,
- К. като има предвид, че основната част от двустранната ОПР, отпускана от Полша, е насочена към Беларус, Украйна, Молдова и Грузия и че през 2005 г. разходите на Полша за ОПР възлизат на 0,07%,
- Л. като има предвид, че основната част от двустранната ОПР, отпускана от Унгария, е насочена към Западните Балкани (Сърбия, Черна гора, Босна и Херцеговина) и че през 2005 г. разходите на Унгария за ОПР възлизат на 0,11%,
- М. като има предвид, че основната част от двустранната ОПР, отпускана от Румъния, е насочена към Молдова, Сърбия и Грузия и че през 2006 г. разходите на Румъния за ОПР възлизат на 0,04%,
- Н. като има предвид, че основната част от двустранната ОПР, отпускана от Словения, е насочена към Западните Балкани (Босна и Херцеговина, Сърбия, Черна гора, Македония, както и Албания) и Молдова и че през 2005 г. разходите на Словения за ОПР са 0,11%,
- О. като има предвид, че основната част от двустранната ОПР, отпускана от Словакия, е насочена към Сърбия, Черна гора, Киргизстан, Казахстан, Украйна и Беларус и че през 2005 г. разходите на Словакия за ОПР възлизат на 0,12%,
- П. като има предвид, че основната част от двустранната ОПР, отпускана от Чешката република, е насочена към Босна и Херцеговина, Молдова, Монголия, Сърбия, Черна гора и Виетнам и че през 2005 г. разходите на Чешката република за ОПР са 0,11%,
- Р. като има предвид, че България прие своята национална стратегия за сътрудничество за развитие едва в края на 2007 г., и че приоритетите ѝ са съсредоточени върху Албания, Македония, Босна и Херцеговина, Украйна и Молдова, както и че разходите на България за ОПР за 2005 г. се изчисляват на около 0,04%, което се равнява на приноса на България към многостранни институции,

Отношения между новите държави-членки и страните от АКТБ

- С. като има предвид, че Естония, Латвия и Румъния не се насочват към нито една страна от АКТБ в рамките на европейската политика в областта на сътрудничеството за развитие, въпреки че Естония не изключва бъдещо установяване на двустранно сътрудничество с една от най-слабо развитите страни в Африка на юг от Сахара,

- Т. като има предвид, че България възнамерява да се насочи към африкански страни, с които е имала двустранни споразумения преди 1989 г., като например Гана,
- У. като има предвид, че Чешката република се е насочила към Ангола и Замбия, като Ангола получава 8% (956 000 евро през 2007 г.), а Замбия - 4% (775 000 евро през 2007 г.) от заделените средства; като има предвид, че в Ангола тя финансира програми в отраслите на селското стопанство и развитието на селските райони, както и на образованието и междуотраслови програми като обезвреждане на мини, засилване на капацитета на публичния сектор и насърчаване на гражданското общество и равенството между половете, както и програми, свързани с околната среда; като има предвид, че в Замбия тя финансира програми в сектора на здравеопазването, целящи постигането на ЦХР, като например намаляването на детската смъртност, подобряването на здравето на майките, както и борбата с ХИВ/СПИН и други заболявания, като се насочва към западната провинция, която има особено неблагоприятни природни условия,
- Ф. като има предвид, че Унгария се е насочила към Етиопия, а Полша се е насочила главно към Ангола и Танзания,
- Х. като има предвид, че Словакия се е насочила към Кения, Судан и Мозамбик, към стопанския сектор и сектора на здравеопазването в Кения, и предоставя подпомагане за използването на възобновяеми ресурси, като има предвид, че нейното сътрудничество за развитие със Судан включва намаляване на дълговете и е насочено към техническата инфраструктура, като например управление на водите и към социалния сектор, по-специално към подкрепа за началното образование и основните здравни грижи,
- Ц. като има предвид, че Словения възнамерява да се насочи към Мадагаскар, Нигер, Мали, Буркина Фасо, Уганда и Малави посредством словенски неправителствени организации за развитие, и да подпомага местните общности в отрасли като инфраструктура, образование, вода, хигиенизиране и устойчиво енергоснабдяване,
- Ч. като има предвид, че през 2006 г. Литва стартира първия си двустранен проект с Мавритания (помощ при развитието на природни ресурси),
- Ш. като има предвид, че във всички нови държави-членки значителен дял от помощта за развитие се предоставя чрез многостранни канали, включително ЕС и по този начин всички тези страни допринасят косвено за развитието на страните от АКТБ,

Отношения между новите държави-членки и техните съседи

- Щ. като има предвид, че европейската политика на добросъседство е един от основните приоритети на външните отношения на ЕС, чиято цел е да се насърчи доброто управление и икономическото развитие в съседните страни и по този начин да се намалят политическите, икономическите и социалните различия между ЕС 27 и неговите съседи,
- Ю. като има предвид, че на 14 ноември 2006 г. бяха обявени планове за действие по ЕПД по отношение на трите държави в Южен Кавказ (Грузия, Армения и

Азербайджан), въпреки че включването на страните от Южен Кавказ в ЕПД беше първоначално отхвърлено в бележка под линия в гореспоменатото съобщение на Комисията относно разширена Европа,

- Я. като има предвид, че плановете за действие трябва да бъдат съобразени с потребностите на всяка страна,
- АА. като има предвид, че ЕС по традиция предпочита регионален подход в своите външни отношения,
- АБ. като има предвид, че правителството на Грузия изразява надеждата Грузия да бъде включена по-скоро в Черноморския регион като Украйна и Молдова, отколкото в региона на Южен Кавказ, което също беше признато в плана за действие,
- АВ. като има предвид, че планът за действие ЕС-Грузия показва, че ЕС е готов да предложи засилена политическа подкрепа на Грузия в областта на разрешаване на конфликти, която до момента Грузия отказва,
- АГ. като има предвид, че новите държави-членки бяха включени в развитието на ЕПД преди да станат държави-членки на ЕС,
- АД. като има предвид, че новите държави-членки не оказаха никакво влияние върху плана за действие, нито бяха включени във вземането на решения и в процедурите преди тяхното членство в ЕС,
- АЕ. като има предвид, че за да участват в ЕПД, съседните страни трябва да имат договорно отношение в сила, като споразумение за партньорство и сътрудничество или споразумение за асоцииране; по тази причина Беларус, Либия и Сирия са изключени от ЕПД, защото те нямат никакво договорно отношение в сила,
- АЖ. като има предвид, че ЕС цели балансиран двустранен и регионален подход към Централна Азия,
- АЗ. като има предвид, че отношенията между Казахстан, Киргизстан, Руската федерация, Таджикистан, Туркменистан, Узбекистан и ЕС се базират на споразумения за партньорство и сътрудничество и рамки за сътрудничество, като например инициативата от Баку, както и различни инструменти на общата външна политика и политика на сигурност,
- АИ. като има предвид, че всички съседни страни, независимо от въпроса за евентуално членство в ЕС, имат равни възможности за установяване на привилегирани отношения с ЕС, които се основават както на общи интереси, така и на споделени ценности според техните собствени стремежи,
- АЙ. като има предвид, че основното предимство на плановете за действие е да подпомагат съответната страна при определянето на приоритети и да насочи подпомагането на ЕС за нейните усилия,

АК. като има предвид, че България и Румъния вече са включени в междугранично сътрудничество със съответни партньори по ЕПД,

АЛ. като има предвид, че ролята на новите държави-членки при споделянето на опита от прехода ще бъде използвана и ще допринесе за експертния опит в рамките на старите държави-членки чрез ТАІЕХ и туининг програми,

Повишаване на обществената информираност

АМ. като има предвид, че текущото равнище на разходите в повечето страни от Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) за повишаване на обществената информираност по въпросите на развитието възлиза общо приблизително на 190 млн. евро или 0,25% от общия размер на ОПР,

АН. като има предвид, че всички нови държави-членки, с изключение на Полша и Малта, разглеждат образованието за развитие като приоритет за техните национални платформи на неправителствени организации за развитие,

АО. като има предвид, че до момента нито една от новите държави-членки няма национална стратегия в областта на образованието за развитие,

АП. като има предвид, че само 12% от гражданите на страните от ОИСР изобщо са чували за ЦХР, 62% от гражданите, които са чували за ЦХР, не са осведомени за тяхното значение, а 17% от европейците, предвид наличието на корупция и схващането, че помощта не отива в полза на бедните, не знаят дали помощта оказва влияние (цифра, която достига 34% в Португалия, 24% в Италия, 23% в Ирландия и 22% в Испания),

АР. като има предвид, че само 29% от европейците считат, че до 2015 г. ще се постигне намаляване на крайната бедност и глада, като най-често посочваните пречки са липсата на финансови средства или на ресурси (18%), липсата на воля (18%) и обхвата на поставената задача (14%),

АС. като има предвид, че доклад на Програмата за развитие на ООН предложи Европейската комисия и държавите-членки на ЕС да се стремят към стойност от 3% или повече на ОПР като минимална цел за повишаване на информираността на обществеността и разходи за образование за развитие,

1. подчертава, че политиката за развитие е неразделна част от достиженията на правото на Общността и припомня международните ангажименти на новите държави-членки в тази област; подчертава, че Европейският съюз трябва да подкрепи новите държави-членки, за да ги подпомогне при включването на достиженията на правото на Общността;
2. счита, че подписвайки Европейския консенсус за развитие в годината на разширяването на ЕС през 2004 г., новите държави-членки са се съгласили да прилагат един амбициозен пример за развитие и да работят за постигането на ЦХР в определения за това срок;

3. изразява загриженост поради факта, че много от новите държави-членки не са на път да изпълнят целта от 0,17% от БНД да се разходва за ОПР до 2010 г., а някои вероятно виждат официалната помощ за развитие да попада в обхвата на общите бюджетни съкращения, налагани от необходимостта за намаляване на държавния дълг;
4. подчертава опита на новите държави-членки, по-специално по време на преходния процес и счита, че доброто управление и насърчаването на демокрацията трябва да бъдат приоритети за ЕС при въпроси, свързани със сътрудничество за развитие; призовава институциите на ЕС да извлекат полза от опита, който новите държави-членки са натрупали в тази област, за да обогатят политиката си за развитие;
5. счита, че чрез активна политика на сътрудничество новите държави-членки ще допринесат за насърчаване на зачитането на основните права и за солидарност с новите поколения в трети страни, включени в ЕПД;
6. подчертава конкретната полза за новите държави-членки от участието им в политиката на сътрудничество за развитие, по-конкретно в областите на икономическото развитие и търговията;
7. приветства новия подход на Комисията да излезе извън рамките на традиционните политики на развитие и да създаде нови партньорски отношения с развиващите се страни;
8. приветства факта, че международната общност е готова да приеме принципа на „обща отговорност“ в случай на неотложни хуманитарни нужди;
9. предлага новите и старите държави-членки да работят заедно по-активно в рамките на ЕС, за да гарантират по-навременното следене на положението в определени страни, включени в ЕПД, което ще позволи на ЕС да реагира по-гъвкаво в своята политика спрямо тези страни;
10. подчертава връзката между развитието и миграцията, която представлява основно предизвикателство за повечето нови държави-членки, разположени на външни граници на ЕС;
11. признава напредъка, който новите държави-членки направиха в развитието си, като от страни бенефициенти на помощ се превърнаха в страни донори и признава предстоящите предизвикателства;
12. отбелязва, че приоритетите на новите държави-членки след преходния период се определят от техните исторически отношения и са в полза на техни съседи, както и че основната част от бюджета на новите държави-членки за сътрудничество за развитие е насочена към техни непосредствени съседи и към страните от ОНД; призовава ЕС да се възползва от случая на присъединяването на новите държави-членки, за да засили стратегическото си присъствие в Източна Европа, Централна Азия и Кавказ, региони в света, ползващи се досега в по-малка степен от европейската помощ, които при все това са изправени пред многобройни предизвикателства по отношение на развитието;

13. подчертава, че ефективни действия за насърчаване на демокрацията и принципа на правовата държава, приоритетни области за намеса за новите държави-членки, представляват също и средство за действие в дългосрочен план за намаляване на бедността, което е приоритетна цел на политиката на ЕС за развитие, както е установена от инструмента за сътрудничество за развитие (ИСП);
14. припомня източното измерение на външните отношения на ЕС и счита, че нова асамблея с участието на ЕС и съседните страни (подобна на Съвместната парламентарна асамблея АКТЬ-ЕС, Евро-средиземноморското сътрудничество (Euromed) и Евро-латиноамериканската парламентарна асамблея (Eurolat)) би могла да се основава на историческия опит, да увеличи приноса на новите държави-членки в политиката на ЕС и да спомогне за съвместно формиране на ЕПД, както и за информираността на съседните страни относно новите политически области;
15. признава, че повечето държави-членки имат отдели в министерствата на външните работи, които се занимават специално със сътрудничеството за развитие, но въпреки това препоръчва те да засилят координацията както в рамките на собствените си министерства, така и помежду си и с другите държави-членки в границите, които националните парламенти и местните органи са одобрили в процеса на вземане на решения;
16. признава, че изграждането на съответните институции и прилагането на политиките е процес, който изисква време;
17. признава, че най-големите предизвикателства пред новите държави-членки през следващите години ще бъдат увеличаването на бюджетите и на дейностите за повишаване на информираността;
18. приветства гореспоменатия „Европейски консенсус за развитие: приносът на образованието за развитие и повишаването на информираността” и подчертава, че Парламентът трябва да играе важна роля за изтъкване на настоящата и потенциалната роля на образованието за развитие и информираността както във формалното, така и в неформалното образование в новите държави-членки;
19. счита, че дългосрочни проекти, които са насочени към партньори и сектори, в които новите държави-членки имат сравнително предимство и могат да предадат опит, носят оптимална полза в процеса на изкореняване на бедността по света;
20. призовава за разделение на труда между държавите-членки с оглед на добавената стойност на приноса на всяка участваща страна, като целта е ефективна съвместна работа;
21. счита, че голямо мнозинство от новите държави-членки биха могли да дадат по-голям приоритет на политиката си за развитие и освен това да осигурят подход с по-голяма вътрешна координираност при стратегическо планиране (с изключение на Литва, където Министерството на външните работи е водещото министерство при планиране и управление на ОПР);
22. заявява, че целта на ЕС по отношение на новите държави-членки е не само да

извлече полза от техния опит, но също така и да им съдейства за засилване на тяхната роля като нови дарители; следователно насърчава старите и новите държави-членки съвместно да определят реалистичен график, който предвижда обвързване на новите държави-членки с целите на ЕС за помощ за развитие, като същевременно вземат надлежно под внимание както възможностите, така и границите на партньорството между новите и старите държави-членки;

23. подчертава, че новите държави-членки се нуждаят от пълното включване в системата за обмяна на опит и за специфично обучение в областите, свързани с планирането, изпълнението и оценката на политиката на сътрудничество за развитие; припомня различния опит от Схемата за изграждане на капацитет (CBS) и призовава за допълнителни подобрения, за да се прекрати например текущото на държавни служители;
24. припомня важната роля на постоянния диалог с длъжностните лица, отговарящи за новите държави-членки и страните в процес на присъединяване или страните-кандидатки за присъединяване към ЕС; Подчертава значението на техническата помощ, предоставяна от EuropeAid за организиране на курсове за обучение, семинари, конференции или специфичната техническа помощ за задоволяване на потребностите, които тези страни са заявили; изтъква важността на дейностите, финансирани от Генералната дирекция „Развитие” в тази връзка;
25. изразява съжаление, че специалната работна група относно засилване на капацитета на новите държави-членки не проведе допълнителни заседания през 2007 г., въпреки че новите държави-членки изпитват остра необходимост от увеличаване на капацитета си в областта на сътрудничеството за развитие и въпреки че процесът на разширяване на ЕС продължава;
26. призовава дейността на работната група да се поднови и да се гарантира, че представители на комисията по развитие на Европейския парламент (или на нейния секретариат) и на тристранния диалог (проект, който се провежда в тясно сътрудничество с европейските неправителствени организации за развитие) също участват в дейностите на работната група и да се разшири нейния мандат с цел включване на специфични проблеми на новите държави-членки в областта на сътрудничеството за развитие;
27. подчертава важността на проекти по туининг програми и такива с кратък период на действие („light twinning”) за обучение на служителите в новите държави-членки чрез качествена техническа помощ, средства, които бяха изискани единствено от Унгария и Словакия;
28. призовава на всеки две години да се провеждат междупарламентарни срещи между Европейския парламент и парламентите на новите държави-членки, които са посветени на свързаните с развитието и сътрудничеството въпроси и създаването на специфична мрежа за тази цел;
29. счита, че участието на новите държави-членки в комитета на Европейския фонд за развитие би придало ново измерение на разискванията и би спомогнало за по-нататъшно изграждане на техния технически капацитет;

30. отбелязва, че приоритетите на сътрудничеството за развитие не се ползват с обществено признание в някои от новите държави-членки и призовава за обща комуникационна и образователна стратегия за да се отстрани този дефицит; подчертава важността на повишаването на информираността относно въпроси, свързани с развитието в училищните програми, както и ролята на медиите за привличане на вниманието на обществеността и за развиване на традиция в областта на международния доброволчески труд;
31. изразява положително становище относно важността на доклад за повишаване на информираността относно образованието за развитие и неговата роля при прилагането на „Европейския консенсус за развитие”, като изтъкне настоящата и потенциалната роля на образованието за развитие и повишаването на информираността във формалното и неформалното образование в Европа, особено в новите държави-членки;
32. счита, че обществеността в новите държави-членки вече е запозната с въпросите, свързани с хуманитарната помощ, както показва нейната висока мобилизираност по време на цунамите през 2004 г. – изходна точка, за да се информира обществеността относно необходимостта от конкретни ангажименти в по-дългосрочен план в рамките на ефективна политика за развитие;
33. призовава Комисията да започне специална кампания за повишаване на информираността, съсредоточена върху сравнителните предимства и добавената стойност на новите държави-членки по отношение на въпросите на сътрудничеството и развитието;
34. призовава към по-добро съгласуване между съответните национални заинтересовани страни и към включване по подходящ начин на НПО и на местните органи в процесите на разработване на национални политики;
35. призовава Комисията активно да включи новите държави-членки в изготвянето и преговорите относно плановете за действие, както и в мониторинга на тяхното прилагане;
36. отбелязва, че като премахнат напълно обвързването на помощта си за развитие, новите държави-членки биха могли да служат за положителен пример на всички държави-членки;
37. отбелязва, че всички държави-членки следва да определят крайни срокове за премахване на обвързването на тяхната помощ за развитие, тъй като в дългосрочен план обвързаната помощ за развитие не служи нито за доброто управление, нито за ефективното разпределение на ресурсите и не допринася за целите на сътрудничеството за развитие;
38. отбелязва, че връзките между частния сектор и сътрудничеството за развитие представляват обещаващ нов път за новите държави-членки и че по-активно участие на частните предприятия от тези държави-членки в обществените поръчки във връзка с проекти за сътрудничество за развитие на равнище ЕС би могло да повиши информираността относно сътрудничеството за развитие;

-
- ○

39. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и правителствата и парламентите на държавите-членки.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

The European Union's commitment to development already figured in the EC Treaty, and since then has been followed more consistently and effectively with the adoption of the Millennium Development Goals in 2000. At the Barcelona Summit in 2002, Member States (including the soon-to-be members who joined in 2004) committed themselves to raise their GNI contribution so that the total EU ODA would reach 0,7%. Furthermore, the European Consensus on Development signed in 2005, provided the EU with a common vision in terms of values, goals and resources for development.

This report analyses the current state of development cooperation in the new Member States, including relevant institutions, thematic programmes and targeted countries as well as their financial contributions. Due to their shared history and geographical location, the new Member States often focus on their immediate neighbours. Because the last round of enlargement considerably shaped the EU's borders, this report stresses the importance of the relationship between the new Member States and the EU's new eastern neighbours. For historical, cultural and geographical reasons, Cyprus and Malta were not included in this analysis.

European Development Cooperation builds on relationships with ACP countries which started in 1959 with the Yaoundé Agreements, later known as the Yaoundé Convention which lasted until 1975. It was followed by the Lomé Convention and then by the Cotonou Agreement, signed in 2000. The European Union provides financial assistance to African, Caribbean and Pacific countries (ACP) through the newly established Development Cooperation Instrument (DCI) and the European Development Fund. The DCI amounts to almost EUR 17 billion for the 2007-13 period. These funds come in addition to EUR 22.7 (10th EDF) billion agreed specifically for ACP countries over the 2008-13 period, bringing the total - not including Member States' national contributions - to almost EUR 40 billion in new Community funding. Together with the new Member States, the EU can strengthen its role as the number one donor of development aid.

Historically, some of the new Member States already had development programs with African countries which influenced their new development cooperation strategies, such as for example the Czech Republic with Angola and Zambia, Hungary with Ethiopia, or Slovakia with Kenya. For others, however, political transition made it more difficult to rely on old bonds and they have had to build national development strategies from the scratch, like Bulgaria and Romania.

The European Consensus on Development requires the increase of the financial contributions to DC, in order to achieve the Millennium Development Goals. The European Consensus on Development provides an impetus, but does not oblige new Member States to target their development cooperation towards Africa, although old Member States should help the new Member States to collaborate with African countries.

One can clearly see that the new Member States are engaged in building the necessary legal framework and channels in order to institutionalise development co-operation. The

development cooperation of the new Member States is largely directed at their immediate neighbours where they benefit from their historical experiences and 'transition expertise'.

The main targets are neighbours who share their historical experience - examples are Kyrgyzstan, Kazakhstan, Tajikistan, Moldova, Georgia. Of the six newly independent states (Armenia, Azerbaijan, Belarus, Georgia, Moldova, Ukraine) the most targeted countries by the new Member States are Moldova and Ukraine. However, development aid implementation is more difficult concerning least developed countries.

The main EU's instrument to improve its relationship with its Eastern neighbours is the Neighbourhood Policy and the European Neighbourhood Instrument (ENPI). These relationships are based on Country Action Plans, developed and negotiated with each individual country. However six countries (Kazakhstan, Kyrgyzstan, Russian Federation, Tajikistan, Turkmenistan, and Uzbekistan) do not participate in the Neighbourhood policy but have Partnership and Cooperation Agreements. Both the EU and the five countries of Central Asia (Kazakhstan, Uzbekistan, Kirgizia, Tajikistan, Turkmenistan) wish to further develop their relations and recognise that there are challenges to be met (borders, water management, organised crime, education, rule of law, human rights). The Russian Federation does not take the opportunity of the European Neighbourhood policy because it wants to preserve an "equal footing" in its relationship with the EU as opposed to the "junior partnership" that Russia sees in the ENP.

Furthermore, the ENP Action Plans with Armenia, Azerbaijan, Georgia, Moldova and Ukraine were negotiated without the involvement of the new Member States as they were concluded before they entered the Union in 2004/07 and therefore do not take into account important new Member States' insight.

The following recommendations are concerned with several points:

- The need to improve development cooperation policies in the new Member States,
- The acknowledgement that the new Member States are important links to the EU's new neighbours.

The main difficulties of implementing efficient development policies in the new Member States result from the difficult transition from aid receiver to aid donor. There is a lack of centralised agencies for strategy planning, lack of public awareness and the need to strengthen developmental NGOs with their new tasks. NGOs of the new Member States already expressed concern over their vulnerable financial situation in a CONCORD report published in 2007. The new Member States' are struggling to meet their commitments to achieve 0.10-0.17% ODA/GNI by 2010 due to a number of reasons such as low levels of current public support for development cooperation and post-Soviet-related issues. Therefore, it is crucial to reinforce civil society and to engage in greater public consultation and development awareness campaign in order to gain feedback on the role and responsibility in their countries in Europe and in the world. The OECD countries that spend more on development education/awareness raising have in general higher ODA/GNI ratios and show slightly better public awareness on development issues. This OECD Development Centre research proves that education, awareness-raising campaigns, public debate and media focus have an effect on increasing awareness. However, disappointing levels of European public awareness of poverty and development issues indicate that over 80% of EU citizens have never heard of the

Millennium Development Goals. Transparency of aid effectiveness and government spending on tackling poverty should be guaranteed to the general public as a part of a democratic right. More vigorous, efficient and coherent development co-operation policies can be expected through better education and information in developing countries.

Recommendations: There is a pressing need to coordinate old and new donor activities, while the potential advantages of the new Member States should be assessed and used in particular sectors/countries. The media and development NGOs should be encouraged to raise awareness among the population at large because only with wider support will it be possible to allocate financial and human resources to European development cooperation.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	29.1.2008
Резултат от окончателното гласуване	+: 33 -: 0 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Thijs Berman, Josep Borrell Fontelles, Marie-Arlette Carlotti, Corina Crețu, Marek Aleksander Czarnecki, Nirj Deva, Koenraad Dillen, Fernando Fernández Martín, Alain Hutchinson, Romana Jordan Cizelj, Madeleine Jouye de Grandmaison, Filip Kaczmarek, Glenys Kinnock, Maria Martens, Gay Mitchell, Luisa Morgantini, Horst Posdorf, José Ribeiro e Castro, Toomas Savi, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Feleknas Uca, Johan Van Hecke, Jan Zahradil
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Gabriela Crețu, Sorin Frunzăverde, Miguel Angel Martínez Martínez, Manolis Mavrommatis, Atanas Paparizov, Anne Van Lancker, Ralf Walter, Renate Weber
Заместник(ци) (чл. 178, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Catherine Neris